

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 20/11/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1074

“NGHE LỜI VÀ CÓ LÒNG NHẢN NẠI LÀ NGƯỜI CÓ PHƯỚC”

Người có phước đức là người biết nghe lời và làm theo. Ngài Đế Nhân có một người học trò làm hương đăng, ông là người thật thà, chất phác. Mùa hè đến mọi người bảo ông mang nển ra phơi nên ông làm theo lời họ. Trời nóng nên nển bị cháy hết. Tôi hôm đó đại chúng không có nển để thắp. Hoà Thượng Đế Nhân biết ông là người chân thật nên bảo ông về một ngôi chùa nhỏ, hàng ngày chăm chỉ niệm Phật. Ông nghe lời và thật làm theo lời dặn bảo của Hoà Thượng Đế Nhân. Ba năm sau từ không biết chữ mà ông trở thành Đại pháp sư, biết giảng Kinh, nói pháp. Trong “*Kinh A Di Đà*” cũng có nhắc tới Ngài Châu Lợi Bàn Đặc, Ngài là đệ tử của Thích Ca Mâu Ni Phật. Ngài Châu Lợi Bàn Đặc là người thật thà, không có trí tuệ nhưng Ngài nghe lời, thật làm nên Ngài cũng đã có thành tựu.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta thiếu thiện căn hoặc phước đức cũng không có vấn đề gì. Nếu chúng ta không có cả thiện căn và phước đức vậy thì Phật Bồ Tát cũng không thể cứu chúng ta!*”. Người có thiện căn là người “*y giáo phụng hành*”. Người có phước đức là người làm theo, có lòng nhẫn nại. Phật Bồ Tát có vô lượng vô biên phương tiện dẫn độ chúng sanh nhưng nếu người không có thiện căn, phước đức thì các Ngài cũng không thể cứu.

Một số người cho rằng, ngày nay học thuật của người thế gian là hữu dụng hơn trí tuệ của Cổ Thánh Tiên Hiền, Phật Bồ Tát. Họ không tin vào giáo dục của người xưa. Hôm qua, tôi có đón tiếp một vài người, họ nói rằng con họ đang được học mô hình giáo dục hiện đại rất tốt. Mỗi tháng tiền học phí lên đến 1 hoặc 2 tấn gạo. Họ đến chỗ tôi khoảng hơn 1 tiếng, nhưng con của họ gồm 4 đứa nhỏ đã làm đĩa trái cây, bánh kẹo bị đảo lộn không thể ăn được nữa. Đó là kết quả của việc cho trẻ học siêu trí tuệ, siêu năng lực. Giáo dục của người xưa là giáo dục trí tuệ. Giáo dục từ trí tuệ lưu xuất ra. Giáo dục của người xưa giúp con người chuẩn mực từ ý niệm đến hành vi. Giáo dục của người xưa cũng nhấn mạnh, người trước phải làm ra sự chuẩn mực để người sau noi theo.

Hòa Thượng nói: **“Thiện căn, phước đức đều không có thì Phật Bồ Tát cũng không thể cứu. Vị Hòa Thượng phơi đèn sập và Châu Lợi Bàn Đặc đều không có trí tuệ nhưng họ có phước vì họ nghe lời và làm theo”**. Tâm họ có định nên họ không bao chao, xao động. Nhiều người không tin tưởng giáo huấn của Thánh Hiền, Phật Bồ Tát nên họ muốn tìm phương pháp giáo dục hiện đại. Họ là người không có thiện căn, phước đức. Những kiến thức của nền giáo dục hiện đại được lưu xuất ra từ phiền não, vọng tưởng. Giáo dục của người xưa do trí tuệ, thiên định lưu xuất ra.

Một số người cho rằng mô hình giáo dục đất tiền thì sẽ tốt cho con của họ. Nhưng những đứa trẻ được đào tạo ra từ những mô hình giáo dục hiện đại này rất đáng lo. Tôi xuất thân từ một gia đình nông dân. Khi tôi còn nhỏ, Ba tôi mua vịt về để tôi chăn. Năm đầu tiên thu nhập từ việc nuôi vịt cũng giúp cuộc sống gia đình tôi tốt hơn. Năm thứ hai, vịt bị bệnh nên chết gần hết. Trước đây, tôi không được học trường tốt nhưng hiện tại, một tháng chúng tôi cũng thu hoạch được 1.5 tấn rau sạch để mang tặng mọi người.

Hòa Thượng nói: **“Người có thiện căn, phước đức là người biết nghe lời, có lòng nhẫn nại. Chúng ta dạy họ điều gì họ sẽ làm như thế đó, họ tuyệt đối không thêm hay bớt. Tâm của họ định nên trí tuệ sẽ dần khai mở”**. Nhiều học trò thấy lời dạy của Thầy khó thực hiện nên họ bỏ bớt, họ dùng vọng tưởng của mình thêm vào lời của Thầy. Nếu họ làm như vậy thì ở nhà, họ là nghịch tử, ở trường, họ là phản đồ. Họ sẽ không thể có thành tựu. Một số người học tiếng Hán một thời gian thì tâm họ sáng hơn. Người xưa nói: **“Chế tâm nhất xứ, vô sự bất biện”**. Tâm định thì trí tuệ dần khai mở, khi trí tuệ khai mở thì chúng ta sẽ làm được mọi việc.

Hòa Thượng nói: **“Người nghe lời, có lòng nhẫn nại thì sẽ một nghe ngàn ngộ. Người không nghe lời, không có tâm nhẫn nại thì ngàn nghe cũng chưa có một ngộ”**. Người không thật nghe, không chú tâm thì không thể ngộ. Hòa Thượng Đế Nhân có một người học trò là thợ vá nôi. Hoà Thượng Đế Nhân khuyên ông về một ngôi chùa nhỏ niệm Phật, mệt thì nghỉ, đói thì ăn. Ba năm sau ông đứng vắng sanh suốt ba ngày để chờ Hoà Thượng Đế Nhân đến. Họ không biết chữ nhưng họ đã thành công trác tuyệt. Hoà Thượng Đế Nhân khen ngợi người thợ vá nôi: **“Phương thượng trụ trì, pháp sư giảng Kinh, nói pháp cũng không bằng ông!”**. Chúng ta thà là thượng chí hoặc hạ ngu còn hơn là người có mỗi thứ biết một chút.

Hòa Thượng nói: **“Những người không có thiện căn, phước đức thì Hoà Thượng Đế Nhân, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không dạy được. Chúng ta phải cảnh giác, phản tỉnh chính mình. Hàng ngày, chúng ta phải tu phước, tu huệ. Người chân thật có phước đức, thiện căn thì họ phải làm được phước thứ nhất trong Tịnh Nghiệp Tam Phước là: “Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp”.**

Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** đại Kinh của pháp môn Tịnh Độ đã dạy học giả Tịnh Độ những điều kiện nền tảng. Nhiều người cho rằng **“phụng sự Sư trưởng”** là học trò lo cho Thầy cơm ăn, áo mặc, chăm sóc sức khoẻ của Thầy. Hòa Thượng nói: **“Phụng sự Sư trưởng là chúng ta “Y giáo phụng hành”.** Chúng ta nghe lời, làm theo, kế thừa sự nghiệp Thầy đã làm.

Khi vua Tự Đức làm câu đối: **“Tử năng thừa phụ nghiệp. Thần khả báo quân ân”.** Ngài Cao Bá Quát nghe thấy vậy liền nói: **“Tối hảo! Tối hảo! Can cường lộn ngược”.** Vì trong câu đối của vua, con đứng trước Cha, bề tôi đứng trước vua. Sau đó, Ngài Cao Bá Quát sửa lại thành: **“Quân ân, thần khả báo. Phụ nghiệp, tử năng thừa”.** Con tiếp nối sự nghiệp của Cha. Ông vua thần phải lo đáp đền. Trong mối quan hệ Thầy trò thì là: **“Sư nghiệp đồ năng thừa”.** Trò tiếp nối sự nghiệp của Thầy bằng cách **“y giáo phụng hành”.**

Chúng ta học với Hòa Thượng, Ngài đem những điều tinh túy, thiết thực nhất dạy chúng ta. Ngài mong chúng ta phát huy Phật pháp, thúc đẩy văn hoá truyền thống, làm lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta làm một cách tốt nhất để người khác ngưỡng mộ, kính phục, khi đó họ sẽ làm theo. Trong **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**, Hòa Thượng nói: **“Bồ thí pháp là chân thật làm ra biểu pháp, làm ra tấm gương để chúng sanh nhìn thấy”.** Nhiều người cho rằng bồ thí pháp là bỏ tiền để in Kinh nhưng đó chỉ là thứ yếu. Chính yếu là chúng ta phải làm ra biểu pháp tốt. Chúng ta làm theo lời người xưa chứ không làm theo vọng tưởng của chính mình. Chúng ta chỉ làm những điều thuận theo tự tánh. Tự tánh là: **“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”.**

Chúng ta quán sát xem chúng ta có phải là người biết nghe lời, người có lòng nhân nại không? Nghe lời là chúng ta làm theo lời dạy của Thầy để chúng sanh nhìn thấy, họ sinh tâm ngưỡng mộ và làm theo. Khi Tôi dịch và nghe được lời Hòa Thượng, tôi nghe lời và làm theo lời Ngài. Mười năm trước, Hòa Thượng nói phải dùng Internet phổ biến Phật pháp nên tôi đã làm website: **“Tinhkhongphapngu.net”.** Hiện tại, trang web có hơn 30 triệu lượt xem. Cộng đồng người học Phật trên khắp thế giới đều biết đến website.

Người thế gian họ truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” nên những điều họ nói chỉ là vọng tưởng. Trong cuốn “*Những tấm gương đức hạnh Việt Nam*” những tấm gương đức hạnh đó đều được nhận sự giáo dục trí tuệ của người xưa, Những câu nói của Bác cũng chính là giáo dục trí tuệ. Bác nói: “*Trời có bốn mùa Xuân - Hạ - Thu - Đông. Đất có bốn phương là Đông - Tây - Nam - Bắc. Người có bốn đức là Cần - Kiệm - Liêm - Chính. Thiếu một mùa thì không thành trời. Thiếu một phương thì không thành đất. Thiếu một đức thì không thành người*”. Giáo dục hiện đại chỉ dạy con người “*danh vọng lợi dưỡng*” mà không dạy ân Cha, nghĩa Mẹ, tình Thầy. Lời của Cổ Thánh Tiên Hiền đã được không gian, thời gian minh chứng. Chúng ta nghe theo những lời vọng tưởng của người ngày nay thì người thiệt thòi là chính chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!